

banernes henholdsvis 12,494 Kr. 36 Ø. pr. Banekilometer og 2,60 Ø. pr. Togkilometer, gav den dog efter at have afholdt Udgifter, som svare til de paa Finanslovens § 27 til Statsbanerne bevilgede, et Driftsoverskud af 4,808 Kr. 64 Ø. pr. Banekilometer eller 1,14 Ø. pr. Togkilometer, medens Statsbanernes Overskud kun udgjorde 2,985 Kr. 86 Ø. pr. Banekilometer og 0,62 Ø. pr. Togkilometer. Vel maa nu her, som foran fremhævet, tages i Betragtning, at Statsbanerne have Rattog og Søforbindelser. Hensyn hertil kan dog ikke tilstrækkelig forklare Forskellen, idet Driftsudgifterne paa den nævnte Privatbane kun udgjorde 5,817 Kr. 08 Ø. pr. Banekilometer, eller 1,97 Ø. pr. Togkilometer imod Statsbanernes henholdsvis 9,508 Kr. 50 Ø. og 1,98 Ø. Udvalget har forsøgt at finde en nærmere Forklaring af disse store Driftsudgifter for Statsbanerne, og en Undersøgelse af Statsregnskaberne for 1891—92 — altsaa Aaret førend d. 12. April 1892 traadte i Kraft — og for 1896—97 viser da i nævnte Tidrum følgende Stigning af Udgifterne: Udgifter ved Almindelig Forvaltning og Pensioner ere stegne med . . . . . c. 33 pCt.

—	Baneafdelingen med .	c. 9,6	—
—	Maskeafdelingen med	c. 40	—
—	Sjællandste Trafikafdeling med	c. 30	—
—	Syddste do.	c. 19	—
—	Søfartsafdelingen ..	c. 13	—
	Forskellige Udgifter med	c. 58	—

Det fremgaar deraf, at det er Udgifterne til Administration og Pensioner, til Maskeafdelingen, til den sjællandske Trafikafdeling og til forskellige Udgifter, der siden Loven af 12te April 1892 traadte i Kraft ere stegne i særlig Grad; men om denne Stigning kan finde en fyldestgørende Forklaring i den stigende Trafik og i den Omstændighed, at der i 1891—92 kun trafikeredes 202,5 Mil Sørbane imod 230,3 Mil i 1896—97, maa Udvalget lade staa hen, idet man dog bemærker, at medens Lønningerne til det under Statsbanerne ansatte Personale efter Udvalgets Formening gennemgaaende næppe kunne kaldes særlig høje, forekommer det derimod Udvalget, at Antallet af Funktio-

nerer i enkelte af Afdelingerne er uforholdsmæssigt stort, og at dette navnlig synes at være Tilfældet i Maskeafdelingen. I denne Henseende bemærkes, at

i 1891—92 var det hele Antal af	Funktionærer	6,571.
	deraf i de tvende Maskeafdelinger	1,627.
i 1896—97 var det hele Antal af	Funktionærer	7,781.
	deraf i Maskeafdelingen	2,208.

I nævnte Tidrum var altsaa

Banelængden steget med . . . . . 13,73 pCt.
 Det hele Personel med . . . . . 18,41 —
 deraf Maskeafdelingens Personel med 35,71 —

Bedt alt foransørte har Udvalget forsøgt i korte Træk at gøre Rede for Grunden til, at Udvalget, som foran bemærket, har modtaget det almindelige Indtryk, at Statsbanedriften burde kunne fremvise et gunstigere finansielt Resultat, end Tilfældet er, uden derved at tilsidefatte Hensynet til Publikum eller formindste den store indirekte Fordel, som den afføder for Befolkningen. Hvorvidt det mindre gunstige Resultat, som Driften i de forløbne fem Aar formentlig har bragt, maa tilskrives Mangler ved den i 1892 etablerede Ordning eller andre Omstændigheder, tør Udvalgets Flertal ikke fremsætte nogen bestemt Mening om; men Flertallet kan i ethvert Fald ikke tilraade uden en forudgaaet sagkyndig Undersøgelse af alle herhen hørende Forhold at forsøge paa at ændre enkelte Dele af den nuværende Ordning; thi da denne betegner en sammenhængende Organisation, vilde man udsætte sig for ved saadanne Forsøg at bringe Forstyrrelse paa Steder, hvor et organisk Samarbejde maa anses for absolut nødvendigt for at naa til et heldigt Resultat. Udvalget anbefaler derfor at udflyde Afgørelsen af Spørgsmaalet om en Forandring i den ved Lov 12te April 1892 indførte Ordning af Statsbanedriften indtil det Tidspunkt, da der herom kan foreligge en af særligt sagkyndige paa dette Omraade afgiven, og paa nøjagtig Undersøgelse af alle herhen hørende Forhold støttet Betænkning. I det Udvalget bemærker, at det er ad denne Vej, at man i Sverige for nylig er kommen til en ny Organisation af Landets Statsbanedrift, stilles derfor Endrings-